

handlingen af Finantsloven for 1850 til 1851 eller 51—52 faa at sige paatvunget Ministeriet at lade denne Departementsdirecteur gratis være fgl. Commissarius, men denne Ordning har hverken været til Gavn for den One eller den Anden. Paa denne Maade kunde man imidlertid spare de 400 Rd., som dengang ellers maatte være givne til den, der blev ansat som fgl. Commissarius, og det var nok for den daværende Rigsdag.

Det har ogsaa været mig paafaldende, at den ærede Rigsdagsmand ikke har bemærket, at jeg selv har henstillet til Thingets Overveielse, om ikke Bygningsinspecteurerne burde afløses af Ingenturer, hvilket jeg jo udtrykkeligt har nævnet i Anmærkningerne.

Jeg skal til Slutningen gjentage, at der vistnok er Meget forbigaaet af mig, men at man paa den anden Side her ved denne første Behandling udentviul er kommen ind paa flere Detailspørgsmaal, som egentlig ikke høre hertil, og med Hensyn til hvilke det efter min Erfaring her i Rigsdagen altid er bedst fra alle Sider at afvente Finantsudvalgets Betænkning.

Bregendahl: Da Forhandlingerne ere saalangt fremskredne, skal jeg indskrænke mig til en enkelt Dpfordring til den høitærede Indenrigsminister. Han udtalte i sit sidste Foredrag, at han vilde opsætte at svare paa de Bemærkninger, som bleve fremsatte af min ærede Sidemand, Rigsdagsmanden fra Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage), betræffende Jernbanespørgsmaalet, til Sagens 2den Behandling, og, ihvorvel jeg nu gjerne skal erkende, at, saaledes som den ærede Indenrigsminister yttrede ved Finantslovens Forelæggelse, Anmærkningerne ere meddeelte med en større Bidtløstighed end tidligere, saa vilde jeg dog ansee det for meget ønskeligt, om denne Bidtløstighed maatte udstrække sig dertil, at der ogsaa paa Thingets Bord til Underretning for Thingets Medlemmer blev fremlagt Documenter, betræffende de Underhandlinger, som allerede have fundet Sted med Hensyn til Jernbanesagen, og jeg skal i saa Henseende tillade mig at nævne ikke blot de Tilbud, som i saa Henseende ere gjorte, den Beretning eller

den Betænkning, som er afgiven af den Mand, der af Regjeringen har været beordret til at føre disse Underhandlinger, men som et Document, hvorpaa jeg især vilde sætte Priis, skal jeg tillade mig at nævne den Instrux, som er bleven meddeelt Regjeringens Besuldmægtigede, forinden Underhandlingen begyndte, navnlig for at see, hvorvidt Regjeringens Besuldmægtigede blot skulde indskrænke sig til at være passiv Underhandler, til blot at modtage Tilbudene og derover senere afgive Betænkning til Regjeringen, eller om hans Instrux gik ud paa, at han virkelig skulde underhandle; thi man kan ikke kalde det at underhandle, naar man blot er beordret til at modtage Tilbud og derover afgive sin Betænkning. Men, som sagt, jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister, da jeg hører, at han i sit Foredrag i Eftermiddag gav Udfigt til yderligere Dplysning ved 2den Behandling, vil imødefomme den Dpfordring, der nu er fremkommen, til at forelægge Alt, hvad der kan tjene til Dplysning om hele denne Sags Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at der som Manuscript for Rigsdagen vil blive trykket en Fremstilling af de factiske Forhold i den hele Jernbanesag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 80 Stemmer.

Formanden: Jeg skal afvente, om der gjøres Forslag til et Udvalgs Nedsættelse.

Monrad: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 9 her i Salen valgte Medlemmer.

Da intet andet Forslag fremkom, fattes ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 76 Stemmer.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for idag og angive Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1, saaledes: